

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1191/2021
02.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Бранка Татића и адвоката Вукашина Јововића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-ПО4 1/21 од 18.05.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 561/21 од 09.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 02.11.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Бранка Татића и адвоката Вукашина Јововића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-ПО4 1/21 од 18.05.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 561/21 од 09.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-ПО4 1/21 од 18.05.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела давање мита из члана 368. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 561/21 од 09.08.2021. године, одбијена је као неоснована жалба бранилаца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Новом Саду, Посебно одељење за сузбијање корупције К-ПО4 1/21 од 18.05.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА - адвокат Бранко Татић и адвокат Вукашин

Јововић, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости као основан, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Браниоци окривљеног, у поднетом захтеву за заштиту законитости истичу повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, које образлажу наводима да је кривично дело давање мита, дело са бланкетном диспозицијом и да је потребно да постоји материјалноправни пропис, који допуњује наведену диспозицију и одређује биће кривичног дела у целости. По ставу одбране, запослени ББ и ВВ нису службена лица, нити постоји службена радња, коју је запослени ББ морао да изврши, а за чије извршење је окривљени наводно „понудио поклон“. Даље се наводи да ББ није службено лице, које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких лица или о јавном интересу, с`обзиром да је наведеног дана имао радни задатак да детектором испита непропусност гасне мреже. Како у конкретном случају, није реч о службеном лицу (ББ), јер он као извршилац радних налога није могао да поступа као службено лице, нити је радни задатак запосленом ББ – „помоћном раднику“, односно „манипуланту“ представљао службену радњу, то су судови повредили кривични закон из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости су неосновани, а ово из следећих разлога:

Одредбом члана 112. став 3. тачка 3. КЗ прописано је да се службеним лицем сматра јавни бележник, јавни извршитељ и арбитар, као и лице у установи, предузећу или другом субјекту, којем је поверено вршење јавних овлашћења, које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу.

По налажењу Врховног касационог суда, ББ је имао својство службеног лица, у смислу цитиране одредбе члана 112. став 3. тачка 3. КЗ, с`обзиром да је као лице запослено у Јавном предузећу „Србијагас“- предузећу којем је поверено вршење јавних овлашћења, одлучивао о правима и обавезама, у конкретном случају, физичког лица, овде окривљеног АА, везаним за контролу и испоруку ...

Поред наведеног, околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези, у образложењу пресуде на страни три, став три, четири и пет, дао довољне и јасне

разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.**